

הזחל המכוער

ג'וני גרואל

כשהזחל זחל בגינה ראה פרח חמנייה
גבוה וחשב שיהיה זה נעים לטפס על
החמנייה ולשבת עליה בשמש במקום
לזחול תחת צל צמחי הגינה.

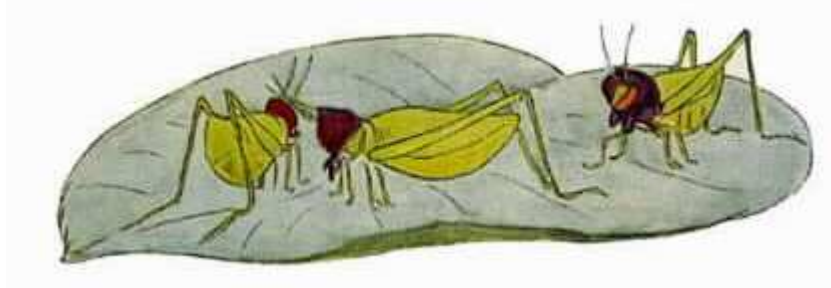
הוא היה זחל קטן אבל חכם וידע שפרח
החמנייה מסתובב תמיד עם פניו לשמש
ואם הוא ישב שם, יוכל להיות בשמש כל

יום אחד זחל שעיר קטן יצא לטייל בגינה.
בידו הוא החזיק גלגל טוויה קטן שקיבל
מאמא שלו. היא הסבירה שבו יוכל לטוות
חוטים דקים ויפיים בעת הצורך. אפשר

לחשוב שהזחל יהיה מאושר מאוד כי היה
לו גלגל טוויה כזה שעליו יכול היה לעשות
דברים יפים. אבל לא! הוא לא היה
מאושר היום בכלל, כי היה קצר ושמן
ושעיר ובכל מקום צחקו ממנו. קורה לאלה
שיכולים לעשות את הדברים היפים
ביותר, בעצמם לא נראים יפים.

למרות שידע כי הוא מכוער, הוא לא אהב שיזכירו לו זאת. הוא עצר על הגבעול והחגבים התעופפו סביבו וצחקו ממנו "איזה זחל מכוער. והביטו איך הוא זוחל.

מדוע אינך יודע לעוף כמונו?" "ומדוע אין לך כנפיים יפים כמו שלנו?" אמר אחד. "ולמה אינך יודע לצרצר כמונו?" אמר אחר. "האם אינך מתבייש שאתה מכוער כל כך?" אמר השלישי. דמעות גדולות זלגו מעיניו של הזחל והוא החליט לרדת מהגבעול. "אלך לפרח אחר" אמר "שם איפה שאין חגבים." אבל החגבים ראו שהוא יורד מהגבעול

הזמן בלי לעבור ממקום אחד לשני.

לכן הוא שם את גלגל הטווייה שלו תחת הזרוע והתחיל לזחול על הגבעול. אך מכיוון שהוא היה שמן הוא נע מצד לצד בצורה כל כך מצחיקה שכל תושבי הגינה, ציפורים, חרקים או חיפושיות, פרצו בצחוק גדול. על אחד העלים של החמנייה ישבו כמה חגבים ורבו ביניהם, אך כשהרגישו בזחל הפסיקו לריב ורק קראו כולם "ראו איזה זחל מכוער!" הזחל הקטן הסמיק מרוב בושה, כי

ומטפס על גבעול אחר. הם עפו אחריו
וצחקו "לך מכאן, יצור מכוער. איך תעז
להסתובב כאן בין יצורים נהדרים כמונו?"
הם כל כך התנכלו לו שהוא ירד גם
מהגבעול השני.
"הוי, מדוע איני יפה כמו החגבים?" אמר
לעצמו. "למה אין לי קול יפה כל כך
וכנפיים שבהם אוכל לעוף, במקום לזחול
על הארץ ולשפשף את בטני, כך שכולם
צוחקים ואומרים שאני מכוער."

הוא ישן חודש ועוד חודש. השמש טיילה בשמיים, רוחות קרות ניערו את ענפי העץ ונענעו את הזחל לשינה עוד יותר עמוקה. כשהגיע החורף הכפור עטף את בית המשי הקטן במעטה לבן, ושפשף את רגלי החגבים כך שקולם היה עכשיו צרוד והם נאלצו להסתתר בסדקים של בולי עצים, כדי שהכפור לא ימצא אותם. כשעבר החורף והופיע האביב עם חום השמש שלו, כאשר גשמי אביב גרמו לניצני הפרחים להיפתח, הזחל הקטן עדיין ישן. וכאשר הציפורים התחילו לשיר והימים נעשו חמים יותר הוא חלם חלום נהדר. הוא חלם שבאה אליו פיה קטנטונת והעירה אותו בשרביט הקסם שלה. "מה היית רוצה הכי הרבה?" שאלה הפיה. והזחל הקטן, שנזכר איך כולם ולעגו לו וצחקו מהזחילה המצחיקה שלו

כך הוא חשב כשהגיע לעץ גדול. "אני מקווה שאין יותר חגבים על העץ הזה" אמר והוא אחז היטב בגלגל הטוויה שלו והתחיל לעלות על גזע העץ. "אטפס עד הצמרת" חשב "ואבנה לי שם בית קטן ומיטה בשביל עצמי." הוא התחיל לטפס. זו הייתה דרך קשה מאוד אך בסוף הוא מצא ענף יפה עם הרבה עלים. מתחת אחד העלים הגדולים העמיד את גלגל הטוויה והתחיל לטוות. הוא טווה לעצמו פקעת עשויה ממשי עדין ביותר, ובתוכה מיטה רכה וחמה עם שמיכות משי חמות. כשהכל היה כבר מוכן, הזחל הקטן נכנס פנימה וטווה גם דלת בכניסה, כדי שהחגבים לא יוכלו להציץ ולצחוק ממנו. הזחל המכוער הוריד נעליים וגרביים, נשכב במיטה שלו, התכרבל תחת השמיכה וכעבור רגע כבר ישן.

הזחל התעורר, שפשף את עיניו והביט סביב.

"הו, נכון, זה היה רק חלום" אמר "אבל איזה חלום יפה!"

והוא ניגש לדלת אך הופתע לראות שהיא פתוחה, כאילו שהפיה שכחה לסגור אותה.

הזחל עלה על הענף וראה את החגבים יושבים מולו כמו קודם. אבל כשראו אותו הן השתתקו מיד.

"עכשיו יתחילו ללעוג לי שוב" חשב הזחל הקטן. אך להפתעתו החגבים קדו לפניו ולחשו זה לזה, אך הוא יכול היה לשמוע "אך, איזה יצור נהדר!"

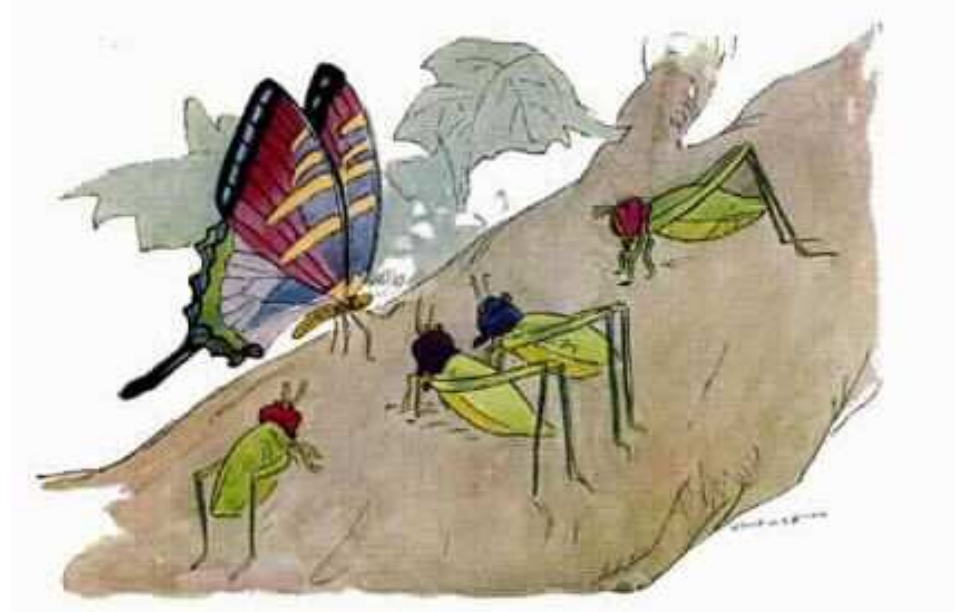
הזחל הביט סביב כדי לראות למי הם מתכוונים. "הרי בוודאי לא חושבים כך עלי" אמר "כי עוד לא היה יצור כל כך מכוער כמוני."

אך כשהביט אחורנית ראה שבזמן שישן

אמר "הייתי רוצה להיות יצור יפה ביותר, עם כנפיים צבעוניות כמו קשת בענן. הייתי רוצה להתעופף כך שכולם יצעקו 'הו, איזה פרפר נהדר!'"
והפיה חייכה ואמרה "טוב מאוד. משאלתך תתמלא!" והיא נמוגה.

צמח לו זוג כנפיים יפות, צבעוניות כמו
קשת בענן, ושהוא כבר לא זחל מכוער,
אלא פרפר יפהפה.

חלזמו התגשם!
"כמה הוא יפה" אמרו החגבים. והפרפר
היפה, שפעם היה זחל מכוער, הרים את
ראשו ונפנף בכנפיים היפים שלו.
והנה! כשהניף את הכנפיים הוא התרומם

ועף באוויר.

"אני יכול לעוף! אני יכול לעוף!" קרא
הפרפר "כבר לא אצטרך יותר לזחול על
האדמה בצורה מצחיקה כפי שעשיתי
כשהייתי זחל מכוער."

החגבים ראו אותו במעוף וקראו "הבה
נעשה אותו המלך שלנו!"

והם באו וכרעו על ברכיהם שם, איפה
שהוא ישב על הענף ונפנף בכנפיים
הצבעוניים.

"אתה נהדר" קראו החגבים "תהיה למלך
שלנו!"

אך הפרפר היפה אמר "לכו, יצורים
טיפשים. איך תעזו בכלל לדבר אלי!
כשהייתי זחל צחקתם ממני, אמרתם
שאני מכוער, לעגתם שאינני יודע לעוף.
אבל עכשיו, כשהפיה הטובה עשתה אותי
יפה ונתנה לי זוג כנפיים, עכשיו כשאני
יכול לעוף יותר גבוה ויותר מהר מכם,

אתם רוצים להתיידד איתי? לכו מכאן!"
"אבל אנחנו לא ידענו שתהפוך לפרפר
נהדר כזה" ניסו למחות החגבים.
"בוודאי שלא ידעתם" קרא הפרפר "אילו
ידעתם, הייתם מתייחסים אלי אחרת. ולכן
אינני רוצה שום קשר איתכם. אם יכולתם
להתנכל בי כשהייתי זחל מכוער, תתנכלו
בי אילו הפכתי לכזה שוב. אתם לא יכולים
לחיות איתי בידידות, עכשיו, כשאני פרפר
יפה.

מי שלא רוצה להתיידד עם יצור מכוער,
עני ומסכן, לא יכול להיות גם לידיד אמיתי
לעשיר ויפה.

לכו מכאן, יצורים נבזים!"

